Dosarul nr. 4r-4472/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24089580-02-4r-12112025 Judecător: Denis GUZUN

D E C I Z I E
În numele Legii

17 noiembrie 2026 **mun. Chișinău**
COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de ofițerul superior din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru" Nicolai ZERCALI, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, în cauza contravențională intentată la demersul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru", privind înlocuirea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă aplicată lui SARDAROV Said Mushvig, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau arest contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 12.08.2024 până la 03.10.2025;
- în procedura instanței de recurs de la 12.11.2025 până la 17.11.2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei

1. La 06 august 2024 Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru" a înaintat Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) un demers prin care a solicitat înlocuirea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă aplicată lui SARDAROV Said Mushvig, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, *****, cu muncă neremunerată în folosul comunității – 3 ore sau arest

contravențional – 1,5 zile.

2. În susținerea demersului înaintat a invocat că prin decizia privind examinarea contravenției nr. MAI 05 224191 din 03.02.2023, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului General de Carabinieri, Gheorghe JARDAN, contravenientului SARDAROV Said Mushvig, născut la *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, *****, IDNP *****, i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, echivalent cu 300 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional (huliganismul nu prea grav).

3. Ulterior, din considerentul că contravenientul nici imediat după aplicarea sancțiunii contravenționale, nici în termen de 30 de zile de la momentul stabilirii acesteia, contrar prevederilor art. 34 alin. (3) și (4) din Codul contravențional, nu a achitat benevol amenda aplicată de către agentul constatator, documentul executoriu MAI 05 224191 din 03.02.2023 a fost remis în adresa executorului judecătoresc conform competenței teritoriale, Olga BUZADJI, pentru executarea în mod coercitiv.

4. A menționat că documentul executoriu citat supra a fost primit spre executare și respectiv a fost intentată procedura de executare, fapt atestat prin încheierea executorului judecătoresc nr. 008s589/2023 din 29.05.2023. În corespondență cu art. 315 alin. (5) și (6) din Codul de executare, după primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc verifică în registrul debitorilor dacă amenda a fost achitată. Dacă executorul judecătoresc constată că amenda a fost achitată, acesta întocmește o încheiere privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, informând despre aceasta instanța de judecată sau, după caz, agentul constatator. În cazul în care, la data intentării, în Registrul debitorilor lipsește informația privind achitarea amenzii, executorul judecătoresc emite încheierea de intentare a procedurii de executare și execută documentul executoriu în conformitate cu prevederile cărții întâi a prezentului cod. Încheierea de intentare va fi comunicată debitorului la adresa indicată în documentul executoriu, dacă alta nu a fost comunicată de către acesta. Concomitent cu amenda, se vor încasa și cheltuielile de executare. A susținut că, la domiciliul debitorului/contravenientului SARDAROV Said – mun. Chișinău, str. *****, *****, a fost expediată încheierea privind primirea spre executare și intentarea procedurii de executare.

5. De asemenea, acestuia i s-a propus, în termen de 15 zile, să achite suma amenzilor aplicate la contul curent special al executorului judecătoresc Olga BUZADJI, cu prezentarea personală sau expedierea la adresa executorului judecătoresc a ordinului de plată sau a actului care demonstrează executarea integrală a documentului executoriu. Subsidiar, a invocat că debitorul a fost informat că, în cazul renunțării la executarea

documentului executoriu în termenul propus (15 zile), procedura de executare va continua, iar suma cheltuielilor de executare va fi încasată de la debitor. A indicat că este necesar de menționat că toate încheierile de primire spre executare și intentare a procedurii de executare, însoțite de borderoul de calcul al cheltuielilor de executare, expediate de către executorul judecătoresc la domiciliul debitorului/contravenientului, au fost returnate expeditorului, Olga BUZADJI, cu adeverință poștală – nereclamat, cu excepția încheierii nr. 0085- 816/2023 din 14.12.2023 de primire spre executare și intentare a procedurii de executare, însoțită de borderoul de calcul a cheltuielilor de executare, care a fost recepționată de către debitor la 19 decembrie 2023, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată de ultimul în avizul de recepție nr. DS8010385048AS. Prin încheierea menționată, debitorul a fost informat că este obligat să se prezinte în fața executorului judecătoresc la data de 27.12.2023, ora 10:00, pe adresa mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul 17, pentru a i se comunica drepturile și obligațiile în cadrul procedurii de executare sau, după caz, pentru a determina modalitatea de executare și consecutivitatea urmăririi bunurilor debitorului.

6. Astfel, a subliniat că, dacă debitorul SARDAROV Said s-ar fi prezentat la ora, data și locul indicate de către executorul judecătoresc, acesta ar fi fost înștiințat despre toate procedurile de executare înaintate în privința lui. În pofida acestui fapt, debitorul a manifestat o atitudine neglijentă și chiar indiferentă față de cerințele executorului judecătoresc, ceea ce încă o dată denotă faptul că contravenientul eschivează cu rea-voință de la achitarea amenzii aplicate. Deciziile cu privire la contravențiile săvârșite de SARDAROV Said parvin una după alta, acestea fiind legate de contravenții comise prin sustragerea din avutul proprietarului – furt, însușire, delapidare; procurarea ori păstrarea ilegală, fără scop de înstrăinare, a drogurilor, precursorilor, etnobotanicilor și analogilor acestora; încălcări de huliganism; conducerea vehiculului fără permis de conducere sau dovadă înlocuitoare, iar în ceea ce privește executarea amenzilor aplicate și prezentarea la executorul judecătoresc, debitorul continuă să se eschiveze până la momentul prezent. Mai mult decât atât, SARDAROV Said nu a făcut concluzii respective, dimpotrivă, acesta continuă să demonstreze un comportament și o atitudine insolentă, nerușinată față de societate, manifestată prin dispreț față de normele moralității și decenței. În concluzie a menționat că până în prezent debitorul SARDAROV Said se eschivează de la executarea documentelor executorii, întocmite de către agenții constatatori din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri. Despre acest fapt, prin scrisoarea nr. 0008s-506r/2024 din 27.02.2024, însoțită de procesul-verbal de constatare a imposibilității executării din 26.02.2024, înregistrat în serviciul documentare al Direcției regionale „Centru” cu nr. 317 din 07 martie 2024, executorul judecătoresc a informat Direcția regională „Centru” și concomitent a propus depunerea, în temeiul art. 34 alin. (4) din

Codul contravențional, a demersului în instanța de judecată privind înlocuirea măsurii de pedeapsă în privința contravenientului.

Soluția primei instanțe

7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, instanța de judecată a respins demersul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru", privind înlocuirea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă aplicată lui SARDAROV Said Mushvig, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, *****, cu muncă neremunerată în folosul comunității – 3 ore sau arest contravențional – 1,5 zile, cu altă sancțiune, ca neîntemeiat.

Argumentele recursului

8. Nefiind de acord cu această încheiere, ofițerul superior din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru" Nicolai ZERCALI, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025 și și adoptarea unei noi decizii.

9. În motivarea recursului, Direcția regională „Centru" a Inspectoratului General de Carabinieri a susținut că încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), din 03 octombrie 2025, este neîntemeiată, fiind adoptată în urma unei examinări superficiale și premature a circumstanțelor cauzei. În acest sens, recurentul a menționat că, la 03 februarie 2023, în privința lui SARDAROV Said a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale, echivalentul a 300 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional. Întrucât contravenientul nu a achitat benevol amenda, documentul executoriu a fost transmis executorului judecătoresc Olga BUZADJI, în vederea executării silite, fiind intentată procedura de executare nr. 008s-589/2023 din 29 mai 2023. Totuși, măsurile întreprinse nu au condus la executarea amenzii, executorul judecătoresc constatând imposibilitatea încasării acesteia din cauza lipsei mijloacelor financiare ale debitorului.

10. Recurentul a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 315 alin. (8) din Codul de executare și art. 34 alin. (4) din Codul contravențional, în cazul imposibilității executării silite a amenzii aplicate de agentul constatator, acesta este în drept să solicite instanței înlocuirea sancțiunii pecuniare cu o altă sancțiune contravențională. În acest context, a susținut că demersul înaintat era întemeiat, întrucât executorul judecătoresc informase agentul constatator despre imposibilitatea executării documentului executoriu.

11. Totodată, recurentul a criticat concluzia primei instanțe potrivit căreia măsurile întreprinse de executorul judecătoresc ar fi fost insuficiente pentru a demonstra

imposibilitatea executării silite a amenzii. A menționat că instanța de fond a omis să țină cont de actul emis de executorul judecătoresc la 27 februarie 2024, prin care s-a constatat imposibilitatea executării documentului executoriu din cauza lipsei surselor financiare ale debitorului. Sub acest aspect, a făcut trimitere la art. 25 alin. (1) din Codul de executare, susținând că actele de constatare întocmite de executorul judecătoresc au forță probantă și că faptele consemnate în acestea nu necesită o probare suplimentară până la proba contrară.

12. În continuare, recurentul a subliniat statutul executorului judecătoresc, în calitate de persoană investită de stat cu exercitarea unor activități de interes public, considerând nejustificată punerea la îndoială de către instanța de fond a constatărilor acestuia. De asemenea, a reproșat primei instanțe că nu a solicitat dosarul procedurii de executare pentru a verifica măsurile efectiv întreprinse în vederea executării documentului executoriu.

13. Recurentul a mai invocat comportamentul contravenientului, caracterizat, în opinia sa, prin neexecutarea repetată a sancțiunilor contravenționale aplicate și eschivarea de la obligațiile stabilite, făcând referire și la existența altor contravenții săvârșite de acesta. A apreciat că asemenea circumstanțe denotă o atitudine de indiferență față de normele legale și față de autoritățile statului, fiind contrare scopului preventiv și educativ al sancțiunii contravenționale.

14. Suplimentar, recurentul a invocat practica judiciară, făcând trimitere la încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), din 14 martie 2025, pronunțată într-o cauză similară, în care a fost admis un demers al Inspectoratului General de Carabinieri privind înlocuirea amenzii aplicate aceluiași contravenient, SARDAROV Said, cu arest contravențional.

Notificarea participanților

15. Conform art. 471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

16. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Admisibilitatea recursului

17. Înainte de a proceda la examinarea motivelor invocate în recurs, Colegiul penal urmează să verifice dacă calea de atac întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

18. Potrivit art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*

19. La caz, recursul a fost declarat de ofițerul superior din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru" Nicolai ZERCALI, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, prin care a fost respins demersul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru", privind înlocuirea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă aplicată lui SARDAROV Said Mushvig.

20. Prin urmare, recursul a fost declarat de o parte îndreptățită, împotriva unui act susceptibil de recurs și cu respectarea modalității de exercitare a căii de atac prevăzute de lege.

21. Totodată, încheierea contestată a fost pronunțată la 03 octombrie 2025, în lipsa recurentului, și expediată în adresa Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru" prin intermediul poștei electronice la 24 octombrie 2025 (f.d. 55) iar recursul a fost declarat la 05 noiembrie 2025. În aceste condiții, Colegiul apreciază că calea de atac a fost exercitată în interiorul termenului de 15 zile prevăzut de art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, astfel încât recursul este depus în termen.

22. În consecință, Colegiul constată că recursul întrunește condițiile de admisibilitate și urmează a fi examinat în fond.

APRECIEREA INSTANȚEI DE RECURS

23. Examinând materialele cauzei contravenționale prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul este nefondat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente:

24. Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul:[...] c) este nefondat.*

25. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

26. Analizând situația de fapt a *cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din*

01 februarie 2005, §35 şi Anghel contra României, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

27. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

28. Potrivit art. 470 alin. (3) din Codul contravențional, *instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului*. Totodată, conform art. 471 alin. (3) din Codul contravențional, *instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.*

29. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că prin decizia privind examinarea contravenției seria/nr. MAI 05 224191 din 03.02.2023, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului General de Carabinieri, Gheorghe JARDAN, contravenientului SARDAROV Said Mushvig, născut la *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, *****, IDNP *****, i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, echivalent cu 300 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional (huliganismul nu prea grav).

30. Ulterior, din considerentul că contravenientul nici imediat după aplicarea sancțiunii contravenționale, nici în termen de 30 de zile de la momentul stabilirii acesteia, contrar prevederilor art. 34 alin. (3) și (4) din Codul contravențional, nu a achitat benevol amenda aplicată de către agentul constatator, documentul executoriu MAI 05 224191 din 03.02.2023 a fost remis în adresa executorului judecătoresc conform competenței teritoriale, Olga BUZADJI, pentru executarea în mod coercitiv.

31. Documentul executoriu citat supra a fost primit spre executare și respectiv a fost intentată procedura de executare, fapt atestat prin încheierea executorului judecătoresc nr. 008s-589/2023 din 29.05.2023.

32. Astfel având în vedere că până în prezent debitorul Said SARDAROV se eschivează de la executarea documentelor executorii, întocmite de către agenții constatatori din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri. Despre acest fapt, prin scrisoarea nr. 0008s-506r/2024 din 27.02.2024, însoțită de procesul-verbal de constatare a imposibilității executării din 26.02.2024, înregistrat în serviciul documentare al Direcției regionale „Centru” cu nr. 317 din 07 martie 2024, executorul judecătoresc a informat Direcția regională „Centru” și concomitent a propus depunerea, în temeiul art. 34 alin. (4) din Codul contravențional, a demersului în instanța de judecată privind înlocuirea măsurii

de pedeapsă în privința contravenientului.

33. La 06 august 2024 Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru” a înaintat Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) un demers prin care a solicitat înlocuirea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă aplicată lui SARDAROV Said Mushvig, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau arest contravențional.

34. Drept consecință prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, instanța de judecată a respins demersul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru”, privind înlocuirea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă aplicată lui SARDAROV Said Mushvig, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau arest contravențional cu altă sancțiune, ca neîntemeiat.

35. Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a constatat că, deși amenda contravențională nu a fost achitată, iar procedura de executare silită a fost intentată, materialele prezentate nu confirmă întreprinderea tuturor măsurilor necesare pentru executarea documentului executoriu și nici imposibilitatea obiectivă a încasării amenzii din cauza lipsei sau insuficienței bunurilor debitorului. Totodată, instanța a reținut că nerecepționarea corespondenței și neprezentarea contravenientului la executorul judecătoresc nu demonstrează, prin ele însele, eschivarea cu rea-voință de la achitarea amenzii. În consecință, a apreciat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 34 alin. (4) din Codul contravențional pentru înlocuirea sancțiunii pecuniare cu o altă sancțiune contravențională.

36. În acest context, Colegiul penal reține că dispozițiile art. 34 alin. (4) din Codul contravențional instituie două temeiuri distincte și alternative care pot justifica înlocuirea amenzii neachitate cu o altă sancțiune contravențională: imposibilitatea achitării acesteia din cauza lipsei ori insuficienței bunurilor debitorului sau eschivarea cu rea-voință a contravenientului de la executarea obligației pecuniare. Prin urmare, pentru aplicarea mecanismului legal menționat, nu este suficientă simpla constatare a faptului că amenda nu a fost achitată în termenul prevăzut de lege, ci este necesar ca materialele prezentate instanței să conțină date obiective care să confirme existența cel puțin a unuia dintre temeiurile indicate de legiuitor.

37. Colegiul penal subliniază că transmiterea documentului executoriu către executorul judecătoresc și intentarea procedurii de executare silită reprezintă etape firești ale mecanismului de executare a sancțiunii contravenționale, însă acestea nu echivalează, prin ele însele, cu constatarea imposibilității executării amenzii. Or, procedura de executare silită are tocmai menirea de a identifica bunurile și veniturile debitorului, de a stabili posibilitățile reale de executare a obligației și de a întreprinde măsurile legale necesare pentru realizarea acesteia. Doar în urma verificării rezultatelor acestor acțiuni

poate fi apreciat dacă executarea amenzii este efectiv imposibilă din motivele prevăzute de art. 34 alin. (4) din Codul contravențional.

38. Raportând aceste exigențe la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că, deși procedura de executare nr. 008s-589/2023 a fost intentată la 29 mai 2023, iar executorul judecătoresc a întreprins anumite acțiuni în vederea executării documentului executoriu, materialele prezentate instanței nu permit stabilirea cu suficientă certitudine a caracterului efectiv și exhaustiv al măsurilor întreprinse pentru identificarea patrimoniului debitorului și asigurarea executării amenzii.

39. În particular, simpla anexare a încheierii de intentare a procedurii de executare, a actelor privind aplicarea măsurilor de asigurare și a informațiilor obținute de la diferiți registratori nu oferă, în circumstanțele speței, o imagine completă asupra verificărilor efectuate, a bunurilor și veniturilor identificate sau a motivelor concrete pentru care urmărirea acestora nu a permis încasarea amenzii.

40. Astfel, Colegiul penal apreciază că trebuiau prezentate date suficiente pentru a putea verifica nu doar faptul că anumite măsuri de executare au fost dispuse, ci și rezultatul efectiv al acestora, precum și legătura dintre constatările executorului judecătoresc și imposibilitatea reală de încasare a sumei neachitate.

41. Cu referire la argumentul recurentului potrivit căruia executorul judecătoresc a constatat imposibilitatea executării documentului executoriu din cauza lipsei surselor financiare ale debitorului, Colegiul penal reține că această împrejurare, deși relevantă pentru soluționarea demersului, nu poate fi apreciată izolat de celelalte materiale ale cauzei. Într-adevăr, prin scrisoarea nr. 0008s-506r/2024 din 27 februarie 2024, însoțită de procesul-verbal de constatare a imposibilității executării din 26 februarie 2024, executorul judecătoresc a informat agentul constatator despre imposibilitatea executării documentului executoriu și a recomandat înaintarea unui demers în instanța de judecată. Totuși, Colegiul penal observă că însăși concluzia executorului judecătoresc privind imposibilitatea executării trebuie să fie susținută de circumstanțele concrete stabilite în cadrul procedurii de executare, astfel încât instanța să poată verifica dacă lipsa mijloacelor financiare reprezintă rezultatul unor verificări efective și suficiente sau doar o concluzie generală desprinsă din neexecutarea obligației.

42. Prin urmare, nu se contestă competența executorului judecătoresc de a constata imposibilitatea executării, ci se reține că, în cadrul procedurii judiciare de înlocuire a amenzii, instanța este obligată să verifice dacă această imposibilitate este demonstrată prin materialele prezentate.

43. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal nu poate reține argumentul recurentului întemeiat pe art. 25 alin. (1) din Codul de executare, potrivit căruia *actele executorului judecătoresc beneficiază de forță probantă și faptele consemnate în acestea nu necesită o*

probare suplimentară până la proba contrară. Or, recunoașterea valorii probatorii a actelor întocmite de executorul judecătoresc nu înseamnă că instanța de judecată este lipsită de posibilitatea și obligația de a verifica relevanța acestora în raport cu obiectul demersului dedus judecății.

44. Distincția care se impune în speță este între constatarea executorului judecătoresc că executarea documentului nu a fost realizată și demonstrarea cauzei concrete care a determinat imposibilitatea acesteia, în sensul art. 34 alin. (4) din Codul contravențional. Prin urmare, procesul-verbal de constatare a imposibilității executării nu poate fi interpretat ca un act care determină automat înlocuirea amenzii, instanța urmând să aprecieze dacă împrejurările consemnate în acesta, coroborate cu celelalte probe, justifică aplicarea unei asemenea măsuri. În caz contrar, rolul instanței în examinarea demersului s-ar reduce la o simplă confirmare formală a concluziei executorului judecătoresc, fără verificarea condițiilor materiale impuse de legiuitor pentru înlocuirea sancțiunii contravenționale.

45. Totodată, Colegiul penal reține că, în prezenta cauză, nu poate fi ignorată împrejurarea că majoritatea actelor procedurale expediate de executorul judecătoresc la adresa debitorului au fost returnate cu mențiunea „nereclamat”. Deși această circumstanță poate ridica anumite suspiciuni cu privire la conduita debitorului, ea nu demonstrează, în mod neechivoc, că acesta s-a eschivat intenționat de la executarea amenzii. Mențiunea poștală respectivă confirmă doar faptul că trimiterile nu au fost recepționate de destinatar, fără a clarifica motivele nerecepționării și fără a stabili dacă debitorul a urmărit în mod deliberat să împiedice comunicarea actelor de executare.

46. Mai mult, în condițiile în care executorul judecătoresc dispunea de informația privind adresa de domiciliu a debitorului, dar nu au fost prezentate procese-verbale de verificare efectivă a acesteia sau alte date care să confirme întreprinderea unor măsuri suplimentare pentru stabilirea locului aflării debitorului, simpla returnare a corespondenței nu poate fundamenta concluzia existenței relei-voințe.

47. Colegiul penal ia act și de faptul că încheierea executorului judecătoresc din 14 decembrie 2023 a fost recepționată personal de către SARDAROV Said la 19 decembrie 2023, acesta fiind informat despre obligația de a se prezenta la executorul judecătoresc la 27 decembrie 2023. În mod evident, această împrejurare demonstrează că debitorul a avut cunoștință despre existența procedurii de executare și despre necesitatea prezentării în fața executorului judecătoresc. Totuși, Colegiul penal consideră că neprezentarea acestuia la data indicată, deși constituie un indiciu de natură să justifice verificări suplimentare privind conduita sa, nu este suficientă, în mod singular, pentru a concluziona că debitorul s-a eschivat cu rea-voință de la achitarea amenzii.

48. Or, reaua-voință presupune o conduită conștientă și intenționată de sustragere

de la executarea obligației, care trebuie dedusă din împrejurări concrete și verificabile. În speță, nu au fost prezentate date suplimentare din care să rezulte că debitorul ar fi întreprins acțiuni de ascundere a bunurilor, de înstrăinare a patrimoniului în scopul împiedicării executării sau alte acțiuni concrete menite să facă imposibilă încasarea amenzii. Prin urmare, deși comportamentul debitorului poate fi apreciat ca lipsit de cooperare în cadrul procedurii de executare, această constatare nu poate fi echivalată automat cu eschivarea cu rea-voință în sensul normei contravenționale menționate.

49. În continuare, Colegiul penal apreciază drept nefondată critica recurentului potrivit căreia prima instanță ar fi pus în mod nejustificat la îndoială constatările executorului judecătoresc și nu ar fi solicitat dosarul procedurii de executare pentru verificarea măsurilor întreprinse. În acest sens, Colegiul penal menționează că examinarea demersului privind înlocuirea amenzii presupune verificarea existenței condițiilor legale care permit aplicarea unei sancțiuni alternative, iar autoritatea care solicită o asemenea măsură trebuie să prezinte materialele necesare pentru justificarea acesteia. Prin urmare, simpla invocare a faptului că executorul judecătoresc a constatat imposibilitatea executării nu transferă asupra instanței obligația de a completa din oficiu materialul probator și nici nu dispensează autoritatea solicitantă de necesitatea justificării demersului înaintat.

50. De altfel, Colegiul penal observă că recurentul nu a indicat care anume măsuri suplimentare, consemnate în dosarul de executare, ar fi fost omise de prima instanță și în ce mod acestea ar fi demonstrat, în mod concret, existența unuia dintre temeiurile prevăzute de art. 34 alin. (4) din Codul contravențional. În aceste condiții, simpla afirmație că prima instanță urma să solicite dosarul de executare nu este suficientă pentru a demonstra caracterul neîntemeiat al încheierii contestate, în lipsa identificării unor împrejurări concrete care ar fi putut influența soluția adoptată.

51. Cu referire la argumentul recurentului privind existența altor contravenții săvârșite de SARDAROV Said, precum și neexecutarea repetată a sancțiunilor aplicate acestuia, Colegiul penal reține că asemenea circumstanțe nu pot substitui condițiile speciale prevăzute de art. 34 alin. (4) din Codul contravențional. Or, obiectul examinării în prezenta cauză îl constituie posibilitatea înlocuirii unei amenzi concrete, aplicate prin decizia din 03 februarie 2023, iar nu aprecierea conduitei generale a contravenientului sau a comportamentului acestuia în alte proceduri contravenționale.

52. Chiar dacă existența unor sancțiuni anterioare și neexecutarea acestora ar putea constitui elemente relevante pentru aprecierea conduitei persoanei în cadrul procedurilor respective, ele nu demonstrează, prin ele însele, că în prezenta cauză executarea amenzii este imposibilă din cauza lipsei bunurilor ori că debitorul a întreprins acțiuni intenționate pentru a se sustrage de la achitarea acesteia. Așadar, Colegiul penal consideră că

argumentele privind comportamentul general al contravenientului nu pot justifica înlocuirea sancțiunii în lipsa probării circumstanțelor concrete referitoare la executarea documentului executoriu care formează obiectul prezentului demers.

53. De asemenea, nu poate fi reținut argumentul recurentului referitor la încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), din 14 martie 2025, prin care ar fi fost admis un demers similar privind înlocuirea unei alte amenzi aplicate aceluiași contravenient. Colegiul penal subliniază că fiecare demers privind înlocuirea unei sancțiuni contravenționale urmează a fi examinat individual, în funcție de documentul executoriu, circumstanțele procedurii de executare și probele prezentate în susținerea imposibilității executării amenzii.

54. Prin urmare, soluția adoptată într-o altă cauză, chiar dacă îl vizează pe același contravenient, nu determină în mod automat soluția în prezenta procedură și nu dispensează autoritatea solicitantă de obligația de a demonstra întrunirea condițiilor legale în raport cu amenda aplicată prin decizia din 03 februarie 2023. Or, similitudinea persoanei vizate și a obiectului general al demersurilor nu exclude necesitatea unei aprecieri distincte a materialului probator aferent fiecărei proceduri de executare.

55. În acest context, Colegiul penal consideră necesar să menționeze că scopul executării sancțiunilor contravenționale și necesitatea asigurării eficienței actelor emise de autoritățile competente nu pot justifica aplicarea unei sancțiuni alternative în afara condițiilor expres stabilite de lege. În special, înlocuirea unei amenzi cu munca neremunerată în folosul comunității sau cu arestul contravențional presupune substituirea unei sancțiuni pecuniare cu una de natură diferită, care poate afecta în mod direct libertatea persoanei. Din acest motiv, aplicarea mecanismului respectiv impune o verificare efectivă a temeiurilor legale și nu poate fi fundamentată pe prezumții sau pe simple aprecieri referitoare la atitudinea contravenientului.

56. Prin urmare, împrejurarea că debitorul nu și-a executat benevol obligația pecuniară nu poate conduce, fără alte constatări relevante, la concluzia că acesta trebuie supus unei sancțiuni mai severe sau de altă natură.

57. Prin prisma celor expuse, Colegiul penal constată că prima instanță a identificat în mod corect deficiențele materialului probator prezentat în susținerea demersului și a concluzionat întemeiat că nu au fost demonstrate condițiile necesare pentru înlocuirea amenzii contravenționale. Astfel, deși este confirmat faptul că SARDAROV Said Mushvig nu a achitat amenda în termenul legal, că procedura de executare silită a fost intentată și că debitorul nu s-a prezentat la executorul judecătoresc la data stabilită, aceste împrejurări nu sunt suficiente pentru a demonstra, în circumstanțele concrete ale cauzei, fie imposibilitatea obiectivă de executare din cauza lipsei ori insuficienței bunurilor, fie eschivarea cu rea-voință de la achitarea amenzii.

58. Totodată, constatarea executorului judecătoresc privind imposibilitatea executării nu este susținută de un material probator suficient de detaliat care să permită verificarea măsurilor efectiv întreprinse și a rezultatelor acestora, iar argumentele recurentului nu înlătură aceste deficiențe.

59. Mai mult decât atât, Colegiul penal reține faptul că, potrivit Pct.5, 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației naționale și internaționale privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și executarea pedepsei nr.8 din 04.07.2005 stipulează: spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicare coercitiv indiferent de voinţa infractorului, sancţiunile şi măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia pentru a-şi atinge scopurile, de aceea munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă. Neconstatarea acceptului inculpatului la executarea unei asemenea pedepse a priori poate duce la stabilirea unei pedepse care nu va fi executată, deci va fi aplicată o pedeapsă care nu va influenţa asupra corectării şi reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art.75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei şi o atare pedeapsă ulterior va fi înlocuită cu o altă pedeapsă mai gravă. La stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii instanţa de judecată urmează să constate de la inculpat dacă nu persistă interdicţiile prevăzute de alin.(4) art.67 Cod penal pentru aplicarea acestei categorii de pedeapsă.

60. Totodată, potrivit pct.8 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației naționale și internaționale privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și executarea pedepsei nr.8 din 04.07.2005 stipulează: La adoptarea hotărîrii judecătoreşti prin care instanţa aplică pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, preşedintele şedinţei de judecată după pronunţarea hotărîrii judecătoreşti explică esenţa acestei pedepse şi consecinţele încălcării prevederilor legale în cadrul executării acestei pedepse, despre ce se face menţiune în procesul verbal al şedinţei de judecată. De la condamnat se ia în scris un angajament prin care acesta se obligă să se prezinte la serviciul de executare de la locul de trai în termenul prevăzut de lege.

61. Colegiul penal atestă că, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată numai persoanei care a acceptat executarea unei astfel de pedepse, fiindcă în caz contrar se vor încălca dispoziţiile art. 4 CEDO - Nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forţată sau obligatorie ori prin aplicarea pedepsei sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii va fi încălcată o normă imperativă.

62. Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează prevederile art. 34 alin.(4) Cod contravențional - în cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienţei bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voinţă a contravenientului de la achitarea acesteia, instanţa de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol; privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convenţională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile.

63. În acest sens, Colegiul penal menționează faptul că potrivit prevederilor art. 37 alin. (3) Cod Contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune. În cazul din speță debitorul Said SARDAROV nu și-a manifestat acordul la înlocuirea amenzii stabilite prin decizia agentului constatator din 03.02.2023 cu munca neremunerată în folosul comunității.

64. Suplimentar, Colegiul penal reține prevederile hotărîrii Curții Constituționale a Republicii Moldova, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la art.78/1 din Codul Contravențional (Sesizarea nr.111g/2018) din 22.11.2018, - articolul 37 alin. (3), în măsura în care, în cazul comiterii contravenției prevăzute de articolul 78/1, instanțele judecătorești pot aplica sancțiunea muncii neremunerate în folosul comunității fără acordul persoanei. Astfel, Curtea Constituțională a Republicii Moldova prin hotărârea sa din 22.11.2018 a stabilit numai o excepție când nu este necesar acordul persoanei și anume în cazul comiterii contravenției prevăzute de articolul 78/1 Cod contravențional.

65. În conformitate cu prevederile art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, *Munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o astfel de sancţiune, cu excepţia contravenţiilor prevăzute la art.78/1, 318/1 şi 318/2, pentru care acordul persoanei nu este necesar.*

66. În cazul din speța dată, contravenientul Said SARDAROV, a comis contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional și nu cea prevăzută de art.78/1, 318/1 sau 318/2 Cod contravențional, pentru care nu este necesar acordul persoanei, din care motiv, în lipsa acordului persoanei, instanța nu poate admite demersul agentului constatator.

67. Cu privire la solicitarea agentului constatator de înlocuire a sancțiunii contravenționale aplicate sub formă de amendă în arest contravențional, Colegiul penal

menționează faptul că arestul contravenţional se aplică, de regulă, pentru săvîrşirea unei fapte care ameninţă sau pune în pericol real sănătatea ori integritatea corporală a persoanei, iar în speță, contravenientul prin neachitarea amenzii nu a amenițat și nu a pus în pericol integriatea corporală la nici o persoană.

68. Totodată, Colegiul atestă că pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art.354 Cod contravențional, sancțiunea nu prevede pedeapsa sub formă de arest.

69. În consecință, Colegiul penal apreciază că soluția primei instanțe este conformă circumstanțelor de fapt și normelor legale incidente, nefiind identificate motive care să justifice casarea încheierii contestate. Argumentele recurentului, deși au fost examinate în ansamblu și individual sub aspectele esențiale, nu sunt de natură să infirme concluzia că, în lipsa demonstrării unuia dintre temeiurile prevăzute de art. 34 alin. (4) din Codul contravențional, înlocuirea amenzii cu o altă sancțiune contravențională nu poate fi dispusă.

70. Prin urmare, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de ofițerul superior din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru”, Nicolai ZERCALI, este nefondat și urmează a fi respins, cu menținerea fără modificări a încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), din 03 octombrie 2025, în conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, or criticile formulate în recurs nu înlătură concluziile decisive ale primei instanțe și nu justifică casarea încheierii atacate.

71. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de ofițerul superior din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția Regională „Centru” Nicolai ZERCALI, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025 și se menține fără modifică încheierea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător: Marcel JUGANARI

Judecători: Adrian CERBU

Marcel POPESCU